

ข่าวมหาวิทยาลัยมหิดล

โทร. 0-2849-6208-10 งานสื่อสารองค์กร กองบริหารงานทั่วไป สำนักงานอธิการบดีมหาวิทยาลัยมหิดล

999 ถ. พุทธรณีสถาย 4 ต. ศาลายา อ. พุทธมณฑล จ. นครปฐม 73170 โทรสาร 0-2849-6222 e-mail: opmupr@mahidol.ac.th

ผู้ได้รับรางวัล “แม่ผู้ชีวิต”

ในงาน “มหิดล-วันแม่” ประจำปี ๒๕๖๑

รางวัลแม่ผู้ชีวิต จัดขึ้นเพื่อตอบแทนพระคุณของแม่ที่ได้อุทิศชีวิตต่อสู้เพื่อลูกตลอดมา ลูกของแม่ผู้ชีวิตไม่จำเป็นต้องประสบความสำเร็จในชีวิตด้วยการมีตำแหน่งหน้าที่การงานหรือมีการศึกษาสูง ลูกอาจเป็นเด็กพิการ แต่แสดงให้เห็นว่า ด้วยความรัก ด้วยจิตใจ และสองมือของแม่ได้โอบอุ้มให้ลูกผู้ชีวิตอยู่ได้ รางวัลมี ๒ ประเภท คือ แม่ผู้ชีวิตประเภทแม่ของลูกพิการ และ แม่ผู้ชีวิตประเภทแม่ของลูกปกติ โดยในปีนี้มีผู้เสนอชื่อจำนวน ๓๕ รายทั่วประเทศ โดยมีผู้ได้รับคัดเลือกให้เข้ารับรางวัลจำนวน ๗ ราย ดังนี้

รางวัลแม่ผู้ชีวิตประเภทแม่ของลูกปกติ

ภาคเหนือ มีผู้ได้รับรางวัล ๒ ท่าน ดังนี้:

แม่ละเอียด ใหญ่แก้ว อายุ ๕๐ ปี จังหวัดตาก

แม่ละเอียดเป็นครูบ้านนา และทำไร่ทำนา อยู่ในอำเภอแม่สอด จังหวัดตาก เลี้ยงลูก ๓ คน กลางวันสอนหนังสือ ตอนเย็นรีบกลับบ้านช่วยสามีทำไร่ทำนา ปลูกพืชผลทุกชนิดที่กินและขายได้ เพื่อให้มีรายได้เพิ่มมาจุนเจือครอบครัว แม่แบ่งหน้าที่ให้ลูกทั้งสามคนรับผิดชอบงานในบ้าน ลูกสามคนเรียนดีสอบได้และเรียนจบระดับปริญญาตรีทุกคน ขณะนี้เป็นข้าราชการบ้านนาทุกคน เลี้ยงดูแม่ให้อยู่เป็นสุขสบาย แม่แม่ละเอียดจะอยู่สบายแล้ว แต่ด้วยนิสัย ขยัน ประหยัด อดทน แม่ละเอียดยังปลูกผักผลไม้ขายและแบ่งปันเพื่อนบ้าน สมกับเป็น “แม่ผู้ชีวิต” ที่ดีพร้อมของลูกๆ เป็นตัวอย่างแก่สังคมสืบไป

แม่บัวผัน ศรีพานิชย์ อายุ ๖๕ ปี จังหวัดลำปาง

แม่บัวผันมีอาชีพเกษตรกร ค้าขาย รับจ้าง และเป็นลูกจ้างร้านอาหาร แต่งงานกับสามีเป็นช่างเหล็กตัด ทำประตุน้ำต่าง รางน้ำ และงานชิ้นต่าง ๆ ที่ทำจากเหล็ก อะลูมิเนียม แม่บัวผันจึงเป็นผู้ช่วยช่างหรือผู้ช่วยสามี เมื่อสามีถึงแก่กรรมเกือบ ๓๐ ปี แล้ว ชีวิตแม่บัวผันจึงลำบากมาก เลี้ยงดูลูกสาว ๒ คน แม่ปลูกผักผลไม้ขาย เป็นลูกจ้างขายเซรามิค ลูกจ้างในร้านอาหาร ทำงานทุกอย่างเพื่อส่งลูกเรียนจนจบปริญญาตรี พร้อมทั้งงานอื่น ๆ กู้เงินธนาคาร ธกส. ลูกทั้งสองกู้เงิน ก.ย.ศ. ลูกๆ มีความขยัน ประหยัด และทำงานพิเศษในโรงงานเซรามิคตอนปิดเทอม บัดนี้ ได้ชำระหนี้ทั้งหมดแล้ว แม่บัวผันจึงมีความสุขสบาย ช่วยสังคม โดยเฉพาะวัดในชุมชน ทั้งงานบุญทุกเทศกาลไปทำบุญทุกวันพระ เข้าแข่งขันการพูดและขับร้องทำนองพื้นบ้านชาวเหนือ จนได้รับรางวัล แม่บัวผันยึดหลักข้อสัจธรรมองโลกแง่ดี อีกทั้งสั่งสอนลูกให้เป็นคนดี แม่ภูมิใจที่ปัจจุบันนี้ลูกๆ มีอาชีพรับราชการ ช่วยเหลือสังคม จนมีความสุขสำเร็จในชีวิต เป็นแม่ผู้ชีวิตที่เป็นแบบอย่างสืบไป

ภาคกลาง

มีผู้ได้รับรางวัล ๒ ท่าน ดังนี้:

แม่กุหลาบ จันทร์คำ อายุ ๖๑ ปี จังหวัดปทุมธานี

แม่กุหลาบสู้เพื่อลูกสาวทั้ง ๓ คนมาเป็นเวลา ๒๒ ปี จนประสบความสำเร็จในครอบครัว แม่กุหลาบเลี้ยงลูกด้วยกัลยาณีน้ำว่า เสริมนมผงและนมข้น เพราะไม่มีน้ำนมแม่ เมื่อลูกโตเข้าโรงเรียนอนุบาล แม่กับพ่อช่วยกันขายข้าวราดแกง และเปิดร้านขายของชำ พอส่งลูกเรียนได้ ๓ - ๕ ปี เกิดเหตุการณ์ไม่คาดฝัน เมื่อทราบว่าจะมีคนมายึดบ้าน เพราะพ่อแม่ของแม่กุหลาบเอาที่ดินและบ้านไปจำนองมูลค่า ๑,๔๐๐,๐๐๐ บาท เพราะหาเงินให้ลูกชายอีกคนไปทำงานที่ประเทศซาอุดีอาระเบีย ทำให้ต้องไปกู้เงินมาใช้หนี้ แม่กัดฟันสู้ชีวิตเพื่อลูก ๆ ที่จะเติบโตต่อไป แม่กุหลาบเปิดร้านขายของชำทุกวัน ทำทุกทางเพื่อประหยัดค่าใช้จ่ายในบ้านจนถึงบัดนี้ ด้วยการเย็บผ้า ซ่อมแซมเสื้อผ้า เย็บเสื้อผ้าทุกชุดให้ลูกสาวทั้งสาม แม่กระทั่งชุดเครื่องแบบของสามี ซึ่งเป็นผู้ใหญ่บ้าน ทั้งชุดกาเกี๋ ชุดขาว และชุดต่างๆ เมื่อลูกสาวโตขึ้น ยิ่งทำงานหนักขึ้น แม่ไม่เคยถ่วงงานหนัก ไม่เคยคิดอยากจะไปเที่ยว ตั้งใจทำงาน อดทนมุ่งมั่นให้ลูกเรียนจบ แม้จะต้องกู้เงินให้เรียน และต้องใช้หนี้เดิม เมื่อลูกสาวคนโตเรียนจบ ได้ส่งให้น้องสาวเรียน แบ่งเบาภาระแม่ จนน้องอีก ๒ คนเรียนจบทำงานได้ แม่กุหลาบจึงภูมิใจที่ลูกทั้งสามคนเป็นคนดี มีความกตัญญูกตเวที สามารถใช้หนี้ให้พ่อแม่ทั้งหมด แม้จะมีความสุขในครอบครัวแล้ว แม่กุหลาบยังเปิดร้านขายของชำอยู่ทุกวัน เย็บผ้าอยู่ และสอนให้ลูกเย็บผ้าเพื่อประหยัดค่าใช้จ่าย อีกทั้งยังทำบัญชีรายรับรายจ่าย ทุกเดือนจะนำเงินเดือนมาให้พ่อแม่ เป็นการตอบแทนพระคุณ ดูแลพ่อแม่ด้วยความรัก และเป็นแบบอย่างที่ดีของสถาบันครอบครัว

แม่ทองดี โชคพุก อายุ ๖๐ ปี จังหวัดนนทบุรี

แม่ทองดี ปัจจุบันอายุ ๖๐ ปี อาศัยอยู่กับลูกสาวและหลานๆ ในจังหวัดนนทบุรี เมื่อตอนอายุหนึ่งขวบครึ่งประสบอุบัติเหตุรถสองแถว ทำให้ขาซ้ายลีบ และมีการเดินที่ผิดปกติ แต่แม่และสามีก็ยังสามารถสร้างครอบครัวที่อบอุ่น และมีลูกสาวด้วยกัน ๓ คน จนมาถึงจุดเปลี่ยนเมื่อต้องแยกทางกับสามี จึงต้องรับภาระหนักเพื่อเลี้ยงดูทุกคน ยืนหยัดต่อสู้กับการเป็นแม่เลี้ยงเดี่ยว ต้องต่อสู้เพียงลำพังกับสายตาของคนรอบข้างในการเลี้ยงดูลูกสาวทั้ง ๓ คน ในขณะที่ตนเองขาดพิการ แม่เคยคิดทำร้ายตัวเองเพื่อหนีปัญหา แต่เปลี่ยนใจเมื่อนึกถึงลูก จึงลุกขึ้นมาต่อสู้กับปัญหาอุปสรรค ด้วยจิตใจที่เข้มแข็ง เป็นที่พึ่งของลูกๆ แม่ทำงานหลายอย่างเท่าที่ร่างกายแม่จะไหว ทั้งรับจ้างเย็บผ้า โหล ถักสายน้ำเกลือ เป็นแม่บ้าน แต่ก็โชคร้ายหกล้ม กระดูกขาข้างซ้ายแตก ต้องรักษาตัวอยู่หลายเดือนถึงแม้ว่าจะต้องทำงานอย่างหนัก แต่แม่ก็ไม่ลืมหน้าที่สำคัญในการอบรมดูแลลูกทั้ง ๓ คน ให้ความรัก ให้คำปรึกษา แม่สอนให้ลูกขยันทำงาน และเห็นคุณค่าของเงิน ปัจจุบัน แม้ว่าลูกๆ ของแม่จะเติบโต และมีครอบครัวแล้ว แต่แม่ก็ยังสนุกกับการทำงาน แม่เป็นหัวหน้าดูแลผู้พิการ อยู่ที่ศูนย์การดำรงชีวิตอิสระของคนพิการจังหวัดนนทบุรี แม่สุขใจทุกครั้งที่ได้ทำงานเพื่อสังคม ช่วยเหลือให้ผู้พิการดูแลตนเองได้ และผลักดันให้ลูกสาวและหลานสาวคนโตของตนเป็นอาสาสมัครผู้ช่วยคนพิการด้วย

ภาคใต้

แม่วรรเพ็ง แซ่เห่ง อายุ ๖๒ ปี จังหวัดชุมพร

แม่วรรเพ็งเลี้ยงลูก ๔ คนเพียงลำพัง ด้วยการทำสวน ฝ่าหมากทำหมากแห้ง รับจ้างทั่วไป รายได้วันละ ๕๐ – ๘๐ บาท ยังไม่พอกับรายจ่ายในแต่ละวัน ครอบครัวประสบปัญหาทางการเงิน ลูกๆ ของแม่ทุกคนช่วยแม่ทำงานเพื่อให้ครอบครัวผ่านปัญหาไปได้ บางวันแม่ขอมอดเพื่อให้ลูกอึดท้องได้มีเงินไปเรียนหนังสือแม่จะโดนดูถูกจากเพื่อนบ้าน และญาติของสามี แต่แม่ไม่เคยท้อ แม่คิดเสมอ ไม่ว่าจะเจอปัญหาใดๆ ก็ต้องเดินต่อไปด้วยตัวเอง แม่สอนลูกๆ ว่า แม่เราจะไม่ยอมไปปล้ำขโมยของใคร ผู้ใหญ่สอนหรือว่าเราอย่าไปโกธ เพราะถ้าเขาไม่รักเราเขาจะไม่ค่าไม่ว่าทุกวันนี้ลูกของแม่มีงานทำสามารถพึ่งพาตนเองได้ เพียงเท่านั้นแม่ก็ภูมิใจที่ได้เห็นความสำเร็จของลูกๆ ทุกคน

ประเภทแม่ของลูกพิการ

ภาคใต้

มีผู้ได้รับรางวัล ๒ ท่าน ดังนี้:

แม่บุญมั่น จันท์ธรรม อายุ ๗๒ ปี จังหวัดชุมพร

แม่บุญมั่นแยกทางกับสามีและเลี้ยงลูกทั้ง ๔ คนด้วยการทำสวนผลไม้ และรับจ้างทั่วไป ชีวิตแม่ต้องพลิกผันเมื่อลูกสาวคนเล็กอายุเพียง ๔ เดือนมีภาวะเป็นโปลิโอ ชักเกร็ง แม่เสียใจมากแต่ต้องสู้ เคยมีพยาบาลมาขอลูกเพื่อไปดูแลที่มูลนิธิจังหวัดชุมพรแต่แม่ไม่ยอมด้วยความรักและสงสารลูก แม่ต้องพาลูกไปทำงานทำสวนด้วย แต่ถ้าไปรับจ้างในสวนต้องขังไว้ในบ้านเพียงลำพัง มีลูกอีก ๓ คนช่วยดูแลป้อนข้าวตอนเย็นหลังเลิกจากโรงเรียน พี่น้องทุกคนรักและคอยห่วงใยน้องตลอดมา พาไปหาหมอ ช่วยดูแล หากคนหนึ่งไม่ว่างก็จะมีอีกคนคอยช่วยดูแลเสมอ เมื่อแม่เริ่มมีปัญหาเรื่องสุขภาพปวดเข่า แม่จึงทำสวนได้เล็กน้อย รับจ้างถอนหญ้า และตัดใบตองขาย เพื่อให้มีรายได้ใช้จ่ายประจำวัน เมื่อมีความทุกข์และเจอปัญหาแม่คิดเสมอให้เราทำกับทุกอย่างที่เจอและสอนลูกเสมอให้ว่าอย่าเกรง อย่ายุ่งกับสิ่งเสียดัง ให้ตั้งใจเรียน ทุกวันนี้แม่ภูมิใจในลูกทุกคน ลูกคนโตได้บรรจุเข้ารับราชการอยู่ที่กรมราชทัณฑ์ จังหวัดพังงา ลูกชายคนที่ ๒ มีครอบครัวแล้ว มีความรับผิดชอบและขยัน ลูกสาวคนที่ ๓ ยอมออกจากงานประจำเพื่อมาดูแลน้องและแม่ ทำให้แม่ไม่หวั่นและไม่กังวลแล้วหากตนเองไม่มีชีวิตอยู่

แม่จระพร ลิ้มแป้น อายุ ๔๘ ปี จังหวัดพัทลุง

แม่จระพร และสามีประกอบอาชีพทำนา รับจ้างทั่วไป และขายของ ช่วยกันทำมาหากินสร้างครอบครัว จนแม่คลอดลูกสาวคนโตและพบว่าลูกมีอาการผิดปกติทางสมอง แม่เสียใจมากและห่วงเรื่องการใช้ชีวิตของลูก แต่ตั้งใจจะเลี้ยงให้ดีที่สุด แม้จะทำบ้างแต่ต้องสู้จนทุกวันนี้ลูกคนนี้อายุ ๑๑ ปี แล้วสามารถเข้าห้องน้ำและกินข้าวเองได้ แม่มีลูกทั้งหมด ๓ คน ซึ่งแม่สอนลูกเสมอว่าอย่ารังเกียจพี่ เคঁาเลือกเกิดไม่ได้ สงสารและช่วยเหลือเคঁาทำให้ลูกๆ หมั่นมาช่วยดูแลสม่ำเสมอ ชีวิตแม่วิกฤตอีกครั้งเมื่อตรวจพบว่าเป็นเนื้องอกในมดลูกและการผ่าตัดครั้งแรกเกิดความผิดพลาดทำให้ไปโดนท่อปัสสาวะ ทำให้เกิดปัญหาเกี่ยวกับปัสสาวะ แม่ต้องเข้าผ่าตัดถึง ๔ ครั้ง เพื่อบรรเทาอาการแต่ไม่สามารถรักษาให้หายขาดได้เพราะแม่กลัวว่าหากผ่าตัดอีกครั้งแม่จะไม่ฟื้นขึ้นมาอีก ทุกวันนี้แม่ยังทำสวน รับจ้างเก็บพริก เก็บขี้ยาง และเป็นอาสาสมัครหมู่บ้าน ทำให้แม่มีรายได้เล็กๆ น้อยๆ และไม่ต้องแบกรับภาระค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาลของตนเองมากนัก รวมถึงเพื่อนบ้านและคนในชุมชนให้ความเมตตาและช่วยเหลือเสมอ ปัจจุบันลูกของแม่อีก ๒ คนทำงานสุจริตสามารถแบ่งเบาภาระค่าใช้จ่ายในบ้านได้
